

[Justitsministeren.]

og at de melder sig til Politiet til Kontrol efter dettes nærmere Bestemmelse og altid holder Politiet underrettet om deres Bopæl. Under Hensyn til de økonomisk vanskelige Forhold og navnlig til den store Arbejdsløshed her i Landet har Justitsministeriet været særdeles tilbageholdende med at give Arbejdstilladelse, men man er dog i de sidste 2—3 Aar kommet ind paa at give saadan Tilladelse i noget videre Omfang end tidligere, af to Grunde: dels for at lette Komiteerne, dels ogsaa for ikke at risikere, at de politiske Flygtninge gik til Grunde ved Sult eller Elendighed. Det gælder naturligvis kun Flygtninge, hvis Forhold ikke har givet Anledning til Klage under Opholdet her i Landet, og som har været her mindst 2 Aar. Endvidere gives Arbejdstilladelse kun efter en i øvrigt meget vanskeligt opnaaelig Anbefaling fra vedkommende Fagministerium eller en eller anden faglig Organisation, f. Eks. Artistforbundet, og det er tillige en Betingelse, at det ikke drejer sig om Fag med ekstraordinær stor Arbejdsløshed.

I mit Radioforedrag i Efteraaret om dette Emne gav jeg Oplysninger om Antallet af Flygtninge fra Tyskland pr. 1. Oktober 1938. Oplysningerne byggede paa Rigspolitiets omhyggeligt førte Fremmedkartotek. Men da en Udlænding normalt først kommer ind i Kartoteket, naar de tre Maaneder er udløbet, i hvilke han kan opholde sig her som Turist normalt uden særlig Tilladelse, vil det altsaa sige, at Tallene pr. 1. Oktober refererer sig til Tilstanden pr. 1. Juli, og at Antallet er lidt højere nu, formoder jeg. Antallet var dengang i alt 1 262, ikke 20 000 eller 5 000, eller hvilket Tal man plejer at opgive. Altsaa i alt 1 262, heri indbefattet de jødiske Flygtninge, der udgør 727. Disse kan altsaa langtfra alle betragtes som egentlige politiske Flygtninge i Konventionernes Forstand efter en streng Fortolkning af dette Begreb. I øvrigt fordeles Antallet sig med 210 Socialdemokrater, 113 Kommuniste, 116 Aandsarbejdere og 96 andre Flygtninge, herunder indbefattet Børn. Jeg gør i denne Forbindelse navnlig opmærksom paa, at der blandt Kommunisterne er en stor Del, der har indsneget sig her i Landet paa illegitim Vis. Jeg gør endvidere opmærksom paa, hvad jeg tillige gjorde Rede for i dette Radioforedrag, at der nu ved Grænsen af Fremmedpolitiet foretages skarp Kontrol med de Udlændinge, der vil rejse ind i Landet, saaledes at man ikke alene afviser paa Grund af mangelfuldt eller utilstrækkeligt Pas, men ogsaa blot

hvis det maa antages, at de, der vil rejse ind, ikke har Subsistensmidler til Ophold som Turist eller ikke har større Chancer for inden for en rimelig Tid at opnaa Indrejsetilladelse til et andet Land, som de foregiver at ville afvente her i Danmark.

Jeg skal saa gaa over til den tredje Del af Forespørgselen, som vedrører de personlige Tilfælde, som er nævnt. Paa et politisk Møde i Lunderskov den 1. September 1938 og paa et Møde i Holbæk den 4. samme Maaned fremsatte den saakaldte Fører for D. N. S. A. P. Læge Frits Clausen i Bovrup følgende Udtalelse:

„Jeg beskylder Justitsminister Steincke for at smugle jødiske, kommunistiske Provokatører ind i Landet.“

Af Bladreferaterne fra Mødet fremgik — og dette blev jo ogsaa bekræftet ved senere Afhøringer under Sagen —, at Frits Clausen særlig understregede denne Udtalelse og specielt anmodede om at faa denne Beskyldning refereret. Ved andre Lejligheder eller maaske senere havde han, saa vidt jeg erindrer, direkte opfordret mig til at rejse Tiltale mod ham, eller sagt, at han forgæves havde opfordret mig dertil.

Da Justitsministeriet maatte opfatte Frits Clausens gentagne Udtalelser som en Beskyldning mod Justitsministeren for paa illegitim Maade at søge at skaffe Personer ind i Landet, om hvem det maatte antages, at de vilde optræde som kommunistiske Provokatører, anmodede Justitsministeriet ved Skrivelse af 8. September 1938 Rigsadvokaten om at foranledige Tiltale rejst mod Frits Clausen i Anledning af disse Udtalelser. Skrivelsen fra Justitsministeriet er saalydende:

„Idet man hoslagt fremsender et Eksempel af „Jydske Tidende“ for den 3. September 1938, skal man anmode Hr. Rigsadvokaten om at foranledige Tiltale rejst mod Læge Frits Clausen i Anledning af de i Artiklen „En Beskyldning mod Hr. Steincke“ refererede Udtalelser om Justitsministeren.“

Som man ser, indeholder denne Skrivelse — som sædvanlig — intet som helst om, efter hvilken Paragraf Anklagemyndigheden skal rejse Tiltale; det overlades her, som ellers altid, Anklagemyndighedens Repræsentanter efter deres Undersøgelse af Sagen. Overhovedet sidder jeg jo ikke og dirigerer Anklagemyndigheden eller dens Praksis, heller ikke, hvor Tiltale rejses for Ærefornærmelse eller Sigtelser mod Regeringens Medlemmer. Jeg vidste blot een Ting: at det kunde aldrig falde mig ind at indsmugle kommunistiske Provokatører her